

جهانی شدن را عادلانه سازمان دهیم !

شعار محوری مراسم اول ماه مه امسال در کشور آلمان ، یعنی شعار " جهانی شدن را عادلانه سازمان دهیم " توانست صدها هزار کارگر آلمانی را به خیابانها بکشاند و این به نوبه خود رکوردی بی سابقه بود . این پیش درآمد مبارزه کارگری بزرگی بود که می بایست در شکل اعتصاب و در بخش صنایع فلز و ماشین آلات سنگین (ا . گ متال) بوقوع پیوسته و خواب بر کارفرمایان حرام گرداند .

در اعتصاب برای افزایش ۶،۵٪ دستمزدها که از غروب روز یکشنبه ۵ مای ۲۰۰۲ آغاز و ابتدا به ساکن ایالت بادن ورتن برگ و ۲۳ کارخانه بزرگ و کوچک آن را از جمله بنز ، آوودی و پرشه در بر می گیرد ، تا پایان روز سه شنبه ۷۶۰۰۰ کارگر شرکت داشته اند . در ادامه اعتصابات و در روز چهارشنبه که از طرف سازمانده گان آن به " روز طبقه میانی جامعه " نام گرفت ۱۳۰۰۰ هزار نفر در جمعا ۲۳ کارخانه از انجام کار خودداری نمودند . اعتصابات حمایتی کارگران فلز در سایر ایالتهای آلمان نیز بی سابقه گزارش شده است . در این اعتصابات کوتاه و اخطارگونه در (راین لاند فالس) ، (نورد راین وست فالن) و (زار لاند) در حدود ۲۰۰۰۰ هزار کارگر فلزکار شرکت نمودند . مدت اعتصاب کارگران فلز آلمان که از نوع خود از سال ۱۹۹۵ به این طرف بی سابقه است از طرف رهبران اتحادیه متال غیر قابل محاسبه و پیش بینی ارزیابی شده و این نشان از اراده قاطع کارگران عضو این اتحادیه تا رسیدن کامل به خواستههای خود دارد . این همه در حالی است که گرهارد شرودر صدراعظم این کشور حین دفاع از حق اعتصاب در کشور مطبوعش تلویحا خواهان پایان هرچه زودتر آن می باشد . وی در سخنرانی مراسم اول ماه مه امسال خود از استفاده ابزاری این حرکت از سوی راست محافظه کار در جریان مبارزات انتخاباتی سپتامبر آینده داد سخن داده و در وضعیت کنونی اعتصاب را برای اقتصاد کشور مضر دانست . کارگران اما معتقدند امکان شرکت کارگر راضی از وضعیت خود در انتخابات بیشتر از عدم رضایت ش می باشد . رهبران اتحادیه های کارگری که شدیداً متأثر از خط و برنامه حزب حاکم سوسیال دموکرات می باشند و در طی سالهای گذشته به طرق مختلف کارگران را به سکوت فراخوانده اند اینبار اما در برابر کارگران راهی بجز تن در دادن به این اراده نداشته و نخواهند داشت .

کارگران فلزکار آلمان که اینک یازدهمین اعتصاب بزرگ خود اعم از نوع سراسری و محلی آن را بعد از جنگ جهانی دوم از سر می گذرانند تجارب گرانبھائی در کیسه دارند . مجموعه حرکات کارگری انجام شده تا کنونی برای افزایش حقوق ، اعتراض به اخراجها ، ۲۵ ساعت کار در هفته ، بیمه وخدمات درمانی و طبقه بندی مشاغل در مجموع از موفقیتهای بالائی برخوردار بوده و بهمین دلیل نیز همواره از طرف حاکمان قدرت و سرمایه متهم به بانیان فاجعه در عرصه اقتصاد شده اند . انھامی بی پایه . نقد فجایع و فلاکت ناشی از جهانی شدن سرمایه هم اینک در مجامع کارگری آلمان بشدت جریان دارد و شعار محوری اول ماه مه امسال گواه بر آنست .